

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

Si cupimus laborem nostrum esse salutarem, ad præscriptum verbi divini institutum oportet, omnia enim sanctificantur per verbum & preces, 1. Tim. 4. v. 5. qui peccat contra hanc regulam, & suis viribus omnem successum ascribit, aut cum proximi defraudatione bona sua multiplicat, aut cœlestia postponit terrestribus, nihil inveniet, aut si vel maximè quid invenit, à vermibus perditionis consumeretur. Ergò quærite primum regnum Dei, & justitiam ejus, inquit Christus, tunc cætera adjicientur vobis, Matth. 6. v. 33.

Exemplum habemus in Petro, qui totam noctem frustra laboraverat, sed postquam concionem Christi audit, & in verbo ejus rete suum laxat, insignem piscium multitudinem capit.

Videbimus

I. Concionem Christi navalem.

II. Piscaturam Petri supernaturalem.

J. J.

EXEGESIS.

Tanta fuit Salomonis eloquentia, ut omnes in admirationem raperet, & Reginam Sabæam ac plurimos Magnates ab Æthiopiæ finibus moveret, qui illius sapientiam auditori Hierosolymam confluebant, 1. Reg. 10. v. 1. 24. Hic plus quàm Salomo, Matth. 12. vers. 42. proinde mirum non est, quod Evangelista memorat, turbam urfisse ipsum ἐν τῷ ἐπικεῖσθαι αὐτῷ, ut audirent verbum DEI. Ubi consideranda venit

I. Concionatoris persona. Quis est qui concionem navalem instituit? Non Nohæ præco ille justitiæ, 2. Pet. 2. 5. non Johannes Baptista, qui se vocem clamantem esse

dicit in deserto, Matth. 3. vers. 3. non Paulus Doctor ille gentium, 1. Tim. 2. vers. 7. Sed Christus Jesus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venit, ut voluntatem Patris sui nobis revelaret, unde Propheta magnus, Deut. 18. v. 15. & Doctor eruditæ linguæ dicitur, Esa. 50. v. 4. cujus hic commendatur

1. *Officiosa sedulitas.* Nusquam enim quievit, neque mari, neque terra, sed ubique auditores habere potuit, ibi docuit, in deserto, Marc. 6. v. 32. in monte, Matth. 5. v. 1. in templo, Luc. 2. v. 46. in synagogis, Luc. 4. v. 15. 13. v. 10. in conviviis, Luc. 14. v. 13. Hoc ipso reliquit exemplum omnibus Ecclesiæ ministris, ut nullam docendi verbi Dei occasionem prætermittant. Maledictus enim, qui opus Domini facit fraudulenter, Jer. 48. v. 10.

2. *Sermonis puritas.* Nam docuit verbum Dei, inquit Evangelista, quod iterum sibi ad imitationem scriptum putent Pastores Ecclesiæ, ut & ipsi verbum Dei doceant, non humanas traditiones, quibus frustra Deus colitur, Matth. 15. v. 9. non philosophiam inanem, Col. 2. v. 8. non aniles fabulas, 1. Tim. 4. v. 7. Sed scrutentur Scripturas, Joh. 5. v. 39. & non nisi eloquia Dei loquantur, 1. Pet. 4. v. 11. nam ad legem & ad testimonium, si non dixerint juxta verbum hoc, non erit eis matutina lux, Esa. 8. v. 20.

II. *Auditorum Corona.* Commemorat enim D. Lucas magnam concurrisse turbam ex variis locis, idque die profesto, ut ex laboribus piscatorum colligitur, & Christo quasi incubuisse, ut audirent verbum Dei.

Talis ardor discendi & audiendi verbum Dei hodie penitus refrixit, cum tamen idem ipse Christus nos doceat per ministros, Luc. 10. v. 16. quod signum est animæ malè habentis. Nam verbum Dei est

Cc

cibus

cibus animæ, Johan. 6. v. 27. sicut igitur corpori morbus impendit, quando *egregis* deserta est: Ita quoque anima laborat, quæ fastidio verbi tenetur. Non enim solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei, Matth. 4. v. 4.

Vis igitur consultum animæ tuæ, congressus Ecclesiasticos ne deseras, Eb. 10. v. 25. libenter audi verbum Dei, quod gaudium perfectum in cordibus nostris excitare potest, Jer. 15. v. 16. & in omnibus adversitatibus promptissimam consolationem accendit, Psal. 119. v. 92. qui enim ex Deo est, verbum Dei audit Joh. 8. v. 47.

III. *Mirabilis Cathedra*, quæ fuit navicula Petri, v. 3. Quis verò splendor hujus navis respectu templi Hierosolymitani? Procul dubio Pharisæi vocarunt nidum hæreticorum, se verò Cathedram Moysis obtinere gloriati sunt, Matth. 23. v. 2. nihilominus in hac navicula vera hærebat Ecclesia. O quoties in cavernis montium, in sylvis, & privatis conventiculis tempore persecutionum sub Juliano, Diocletiano, Maximiliano, & c. res sacras tractarunt Christiani, & referente Tertulliano cætus antelucanos instituerunt ad canendum Christo & Deo, in quibus tamen sæpe oppressi sunt.

Noli igitur judicare de Ecclesia vera ex fortuna quam habet in hoc mundo, ut Pharisæi faciebant, Johan. 7. v. 48. sed hoc considera, num Christus in ea habitat cum suo verbo & sacramentis, quæ vera sunt & infallibiles notæ, unde veram cognoscere licet ecclesiam. Psal. 93. v. 5.

Agnoscamus verò imensum hoc Dei beneficium, quod halcyonia nobis concedit, & loca certa, ubi tutò ad cultum ipsius convenire possumus, & caveamus, ne propter ingratitude nostram Deus gratiam suam à nobis auferat, Matth. 21. v. 43.

Describitur hæc navicula

1. *Ratione possessoris*. Nam duæ naves stabant in portu, inquit Evangelista, piscatores autem descenderant ex illis, & abluebant retia, sed Christus ingreditur navem Simeonis. Unde apparet, quod proprietas Dominiorum non sit contra Scripturam, ut Anabaptistæ somniant. Hoc tamen agamus, ut Christo naviculam nostram accomodemus, hoc est, pro facultate nostra bonis temporalibus, quibus nos Deus locupletavit, ministerium Ecclesiasticum promoveamus, & pauperum etiam curam habeamus. Hoc Christus sibi factum reputabit, Matth. 25. v. 40.

2. *Ratione Conductoris*. Nam Christus ingreditur navem illam, & orat Petrum ut parumper à terra abducat, quo ipso summæ nobis & humanitatis & æquitatis exemplum præbet contra truculentam sævitiam & tyrannidem illorum, qui pro lubitu nullâ justitiæ ratione habitâ domos & agros ad se rapiunt, Mich. 2. v. 2. pauperibus injuriam faciunt, Si. 27. v. 1. plebem devorant, Pl. 14. vers. 4. sed graviter illis Deus irascitur, Esa. 57. v. 17. & v. minatur, Esa. 33. vers. 1. imò tandem aliquando ex regno suo excludet, 1. Cor. 6. v. 10.

De Secundo.

Fuit Concio Christi navalis, sequitur *piscatura Petri supernaturalis*, ubi consideranda veniunt

I. *Christi præceptum*. Cum enim finem dicendi fecisset, jubet ut piscatores navem in altum ducant, & retia sua laxent: Sic cui libet nostrum dicitur etiam nun: Duc in altum, hoc est, labora, & munere mandato diligenter perfungere. Ad labores enim conditi sumus, Job. 5. vers. 7. proinde increpat